

Del joc i del foc

Carles Riba

Del joc i del foc

UN AMANT CRIDA EL NOM

Déu podia haver fet descloure
una rosa més, la més noble,
en l'alba d'una illa sense homes;
per un remot canvi nocturn,
entre el seu cel i el nostre rompre
en somris un astre, el més pur;
en un golf secret, fer expirar
tota la dolçor del mar gran
en l'onada més radiant:
ha preferit que un amant, sol
pel trist carrer, digues un nom,
de sobte l'inefable nom,
el cridés al vent matusser
que venteja tots els rosers,
les veles de tots els nauzers,
i fa rasa la nit humil
del gai vianant sense asil.

[1935]

Del joc i del foc

CAP ENLLÀ

Com la proa amb l'onada,
com la llum amb el vidre,
com l'amant amb l'amada,
m'encontraré amb tu,
Esperança, Esperança,
tu esquerpa i jo segur.

No sabré si és amor
o si una lluita brava;
si fast o si llangor.
Serà la prova pura,
Esperança, Esperança,
cap enllà, oh més ventura!

[1939]

Del joc i del foc

VIII

Que furioses
sento córrer les aigües
del nostre amor, oh!
quan vinc a tu pel frèvol
pontet d'una carícia!

[1936]

Del joc i del foc

XXXVI

INSCRIPCIÓ

Sobre un retrat ofert a J. i A.
en temps de guerra

Tristes banderes
del crepuscle! Contra elles
sóc porpra viva.
Seré un cor dins la fosca;
porpra de nou amb l'alba.

[1938]

Del joc i del foc

XLV

POETA MORT

M. T. [Màrius Torres]

Sempre darrera
els ocells invisibles
de l'esperança,
¿fins on ha anat aquesta
vegada, que no torna?

[1943]

Del joc i del foc